

Helena

Andrei Șerbănescu

Cu pas becher, din lupanar,
Cu lungi vâltori în buzunar,
Orice bărbat mai mizantrop
Spre casă-și face, la galop,
Cărare lungă și hotar.
Cu spelbe raze pe zuluf
Și dulci parfumuri în năduf,
De o metresă otrăvit,
Pe-obrazul dulce, pângări
Un sfânt copil, spurcat sărut.

Dar tainic, ca un fum lunar,
Unde sălaș și-are Satan,
Valsând pe-al damei păr prelims,
- Pe salbele de ametist -
Din ochii limpezi de castan,
Un prea păgân stih de topaz
Dansează-n valuri pe obraz...
Dar ochiul ei, căzut și trist,
Cine să-l mai poarte-n vis?
Femeie-i cât peste grumaz

Un bour vitreg, ca-ntr-un iaz,
Turbat se-nfruptă din talaz.
Și cum coarnele-și găti
Și poftele își potoli,
La trap o zvârle pe islaz...
Pe care piept capul să-și culce
Când averi, toate străluce,
Peste coapsa-i de himeră,
În rând, mișeii îi oferă?...
Prisosul liniștea n-aduce

Și nici noaptea de amor,
Cu slove blânde și sfânt dor,
N-o plătești c-o firfirică,
Precum nici la apă mică
Ceru-n sălcii nu-l cobori.
Toate-s cânturi de sirenă,
Recitate-ntr-o poemă,
Când de foame, biet odor,
Seacă-al liniștii izvor,
Cu doi ochi de diademă

POEZII ONLINE

Și c-un zâmbet cald și sfânt
Mamei, câte-s pe pământ,
Nu-s mai scumpe ca Helena,
Frumoasă cum era Athena-n
Voalul mării, legământ.
Dulce cum e mierea-n fagur,
Sână-i, candelă de aur,
Ne-ntregit de voluptate,
Nici de brațele-nnoptate
A pecetei de balaur,

Ferecat de-un ochi viclean,
Viperin, de curtezan,
Ori de-un pătimăș boier -
E tăinuit de adulter
Și nepătruns ca un ocean.
La sănul mamei, văduvit,
De lungi cusururi ofilit,
Creștea frumos, dragă Helenă,
Cu ochișori de diademă,
Peste toga de argint

A vreunui print, ce-a ostenit
Pe-al mamei săn, și părăsit,
De orice rază de lumină,
Sau de odina creștină,
Brațele și-a răstignit.
Ca un Soare în alt Soare,
Luminând și-ncăpătoare,
Sfinte, pentr-o-nghițitură,
Vărgi de bici, în piele-adună,
Ca un fulger în vâltoare...

Și-n a dâNSEI suferinti,
Copila, cu ochii cuminti,
Draconic, împrejur privi,
Și-n ochii mamei, ochi nevii,
Ca de gorgonă împietriți,
Păgâna masc-a lui Adam,
Scuturând floarea pe ram,
Tiranic suflu-mpreună
Și-n sănul fetei adună
O ură ca pentru Satan!

La sănul mamei, văduvit,
Ce mulți tirani a ofilit,
Creștea frumos, dragă Helenă,
Cu ochișori de diademă,

POEZII ONLINE

Ce pe luntre au robit
Suflete, ca o stafie,
Peste volburi de chindie,
De o sfântă-nfloritură,
Dulce ca o mătrăgună -
Bărbăteasca comedie!

Prin ochii ei, falnici, ca brazi,
Trecut-au zeci de camarazi,
Râvnind, pe rând, la sănul ei,
Dar Helena, ochi senin,
Ca mreaja unui heruvim,
Pe umeri albi, covor de nea,
Sprijinind podoaba grea,
A buclei lungi și rubinii,
De talia unei stafii -
Pe Miriam o cunoștea.

Amorul unui lung păcat,
Pe sănul ei ca de smarald,
De Miriam, întâi trezit,
Mângâiat și limpezit,
S-a născut ca un amant,
Lung poftit și așteptat,
Ca un inel cu diamant.
Și multă vreme s-au iubit,
S-au sfînit, s-au pângărit,
Sub baldachinul înstelat.

Ca Medusa-ntre Perseu
Și Pegas, într-un elizeu,
Pe taina spadei de smarald,
Îngropă dor de bărbat,
Între Satan și Dumnezeu.
În sărutări, poetic vis,
Brodatu-s-a de gâtul nins,
Cu focul preaiubitei ei
Și jurând pe dumnezei
Pecete-amorului învins.

Pe talia unei stafii,
Cu bucle lungi și rubinii,
De-a voluptății mascaradă,
Altantidele de piatră,
În refluxuri ruginii,
Ca o cupolă bărbătească-n
Dulci meduze, sănu-i cască.
Sub un braț de mareșal,

POEZII ONLINE

Miriam, tomnatic val,
Și pe-a năzuinței mască,

Lepădând a ei mireasă
Pe-o mustață părintească,
Fruntea-și culcă cu nesaț.
De opal, înfierbântați,
Ai Helenei ochi revarsă
Blânde, perle blestemate,
Suferinde și malade,
Pe icoana ce-a vândut
Blând amor și ferecând
Un statornic dor de moarte.

Promis-a fost în legământ,
Catapeteasmă pe pământ,
Sub baldachinul înstelat,
Unui idol blestemat,
Amorul tristului veșmânt.
O floare capul își apleacă -
Helenă... scumpa mamei fată!
Poftind liniștea bolnavă,
Sub imperiul de otravă
A mormântului zăbavă...

La pieptul mamei, stă de piatră,
Rece, albă, nemîșcată,
Ce demult creștea frumos,
Copilaș bun și duios,
Helena - ca un strop de apă,
Peste ochiul ce împarte
Năzunită lăngă moarte,
Pentru lumi necunoscute,
Neumblate și fecunde,
Închise în eternitate.